

Holodomor i Gaza

Alle mine venner i Gaza fortæller den samme historie: Markederne er tomme, der er ganske enkelt **ingen mad** tilgængelig. Ikke engang for dem, der har penge.

Gazas sult: En menneskeskabt katastrofe

Det, som folk i Gaza oplever i øjeblikket, er ikke en humanitær krise, det er en fremstillet katastrofe. Det er ikke bare sult, det er **våbeniseret hungersnød**. Verdensfødevareprogrammet (WFP) rapporterer, at 100 % af Gazas 2,1 millioner indbyggere står over for akut fødevareusikkerhed, hvoraf 495.000 lider af katastrofal sult pr. juli 2025. Virkeligheden bag disse tal er, at alle i Gaza sulter på dette tidspunkt. Folk er allerede udmagrede efter de foregående 21 måneder. Mange voksne har mistet 50 % af deres kropsvægt, og børn, hvis udviklende kroppe har brug for en konstant tilførsel af energi, protein og andre næringsstoffer, er næppe genkendelige som mennesker. Deres arme og ben er skeletagtige, ofte så tynde som kviste, med lidt muskler eller fedt og skrøbelige knogler. Deres torso er udtæret, ribbenene stikker skarpt frem under stram hud. Deres hoveder virker uforholdsmæssigt store, med indsunkne ansigter – øjne dybt forsunkne i deres øjenhuler, kindben markante og hager underudviklede, uden knogletæthed, muskler eller fedt.

Israels totale belejring af Gaza, pålagt af premierminister Benjamin Netanyahu, forsvarsminister Israel Katz og finansminister Bezalel Smotrich siden 2. marts 2025, har taget denne rædsel til et nyt niveau. Ingen humanitær hjælp, ingen mad og ingen medicin er blevet tilladt at nå de to millioner mennesker, der bor i strimlen, i nu 141 dage. Den nylige forventning om kommende hjælp – udløst af en bagdørsaftale mellem EU og Israel – fik handlende til at frigive deres sidste reserver. Men hjælpen ankom aldrig. Hylderne blev tømt natten over, og hungersnød tog fat. Der er ingen mad tilgængelig på markederne, ikke engang for dem med penge fra succesfulde indsamlingskampagner. Der er ingen mel, ingen linser, ingen grøntsager og ingen modernermælkserstatning. Folk kolliderer bogstaveligt talt på gaderne af sult. De tilbageværende hospitaler kan ikke håndtere tilstrømningen af patienter, der lider af alvorlig underernæring, og de har hverken mad eller total parenteral ernæring (TPN) til at behandle dem. Selv lægerne og sygeplejerskerne sulter på dette tidspunkt – men de fortsætter, så længe de kan.

I modsætning til historiske belejringer som den af Stalingrad kontrollerer Israel alle grænser og overgange. Der er ingen smugling, og der er ingen udvej for folk i Gaza. To millioner mennesker bliver sultet ihjel for øjnene af verden. Dette er ikke selvforsvar, dette er en kampagne for **udryddelse**, udført med kold, beregnende hensigt og med medvirken fra de fleste vestlige regeringer og medier.

Juridiske overtrædelser: Folkedrab under international lov

Israels handlinger er en åbenlys overtrædelse af international humanitær lov (IHL). Artikel 54 i Tillageprotokol I til Genèvekonventionerne forbyder angreb på objekter, der er afgørende for civilbefolkningens overlevelse – mad, vand, landbrugsjord. Israel har jævnet Gazas landbrugsområder med jorden, forbudt folk at fiske eller endda svømme under trussel om døden og ødelagt både ferskvands- og kloakinfrastrukturen, herunder rør og afsaltningssanlæg. Artikel 7 i Romstatutten klassificerer „udryddelse” som forsætligt at forårsage død ved at nægte adgang til mad og medicin. Artikel II(c) i Folkedrabskonventionen definerer „bevidst at påføre livsbetingelser, der er beregnet til at medføre fysisk ødelæggelse” som folkekrig. Israels blokade opfylder begge kriterier.

Den Internationale Domstol (ICJ), verdens højeste domstol, har direkte behandlet denne krise. I folkekrigsagen anlagt af Sydafrika mod Israel udstedte ICJ foreløbige foranstaltninger den 26. januar 2024, ændret den 28. marts og 24. maj 2024, der beordrede Israel til at:

1. **Forhindre folkekrigs gerninger:** Tage alle foranstaltninger for at forhindre handlinger under Folkedrabskonventionen, herunder drab, forårsagelse af alvorlig skade, påførelse af ødelæggende forhold eller forhindring af fødsler blandt palæstinensere i Gaza.
2. **Sikre militær overholdelse:** Sikre, at dens militær ikke begår folkekrigs gerninger.
3. **Straffe opfordring:** Forhindre og straffe offentlig opfordring til folkekrig.
4. **Tillade humanitær hjælp:** Muliggøre uhindret levering af humanitær bistand og basale tjenester.
5. **Bevare beviser:** Forhindre ødelæggelse og sikre bevarelse af beviser relateret til anklager om folkekrig.
6. **Rapportere overholdelse:** Indsende en rapport inden for en måned om foranstaltninger taget for at overholde.
7. **Stoppe Rafah-offensiven:** Øjeblikkeligt stoppe sin militæroffensiv i Rafah, der kunne føre til forhold, der forårsager fysisk ødelæggelse af palæstinensere.

Israel har trodset disse juridisk bindende ordrer. WFPs 116.000 tons fødevarerhjælp forbliver blokeret, og Rafah har været besat siden maj 2024, hvilket lukkede den eneste grænseovergang, der tidligere ikke var under israelsk kontrol. Gazas hungersnød er ingen skjult tragedie; FN-rapporter, WHO-statistikker og billeder af sultende børn oversvømmer de sociale medier. Israels nægtelse af at efterkomme er en **klar overtrædelse af international lov**, og dets handlinger – sult, bombardementer og fordrivelse – er den bedst dokumenterede, men mest benægtede folkekrig i menneskehedens historie.

Modbevisning af beskyldningen: Dette er ikke antisemitisme

At fordømme Israels handlinger er ikke at angribe jødedommen. Det er at forsvare den.

„Hvis din fjende er sulten, giv ham brød at spise, og hvis han er tørstig, giv ham vand at drikke.”

Ordsprogene 25:21-22

Den totale belejring af Gaza, først indført i oktober 2023 og nu siden marts 2025, er derfor ikke kun en overtrædelse af international lov, det er også en overtrædelse af Halakha.

„Den, der ødelægger et enkelt liv, anses for at have ødelagt en hel verden.”
Sanhedrin 4:5

Jødedommen værdsætter menneskelivet over alt andet **Pikuach Nefesh**, fordi ethvert menneske er skabt **B'tzelem Elohim** – i Guds billede. Gazas jord er gennemvædet af blodet fra 58.765 mennesker og råber til himlen som engang Abels blod:

„Hvad har du gjort? Din brors blods stemme råber til mig fra jorden.”
Første Mosebog 4:10

Israels politikker og handlinger har ødelagt: - 83 % af alt planteliv - 70 % af landbrugsjorden, inklusive marker og frugtplantager - 45 % af drivhusene - 47 % af grundvandsbrøndene - 65 % af vandtanke - alle spildevandsbehandlingsanlæg i Gaza. Igen overtræder dette både international lov og Halakha.

„Når du belejrer en by... ødelæg ikke dens træer... Er træerne mennesker, at du skal belejre dem?”
Femte Mosebog 20:19

Israel er ikke en jødisk stat og er ikke jødernes stat. Det er **Avodah Zarah** at sætte statsdannelse og erobring af land over Hans bud. Det er **Chillul Hashem** at påkalde hans navn for at retfærdiggøre krigsforbrydelser og mord på uskyldige mennesker.

Det juridiske og moralske imperativ: Stop folkedrabet

I modsætning til for 80 år siden kan verden denne gang ikke hævde, at den ikke vidste det. **ICJ** fandt i sin ordre om foreløbige foranstaltninger, at det er plausibelt, at nogle af Israels handlinger i Gaza kan udgøre handlinger, der er forbudt under artikel II i Folkekrigskonventionen. **Amnesty International** konkluderede i december 2024, at Israels handlinger i Gaza udgør forbrydelsen folkekrig. Og der er en majoritetskonsensus blandt forskere i folkekrig, der når frem til samme konklusion. **FN, Verdenssundhedsorganisationen, Verdensfødevarerprogrammet** og andre har gentagne gange advaret om, at Israels belejring uundgåeligt vil føre til en menneskeskabt hungersnød og mange menneskers død af sult. Alligevel forblev det internationale samfund tavst og svigtede sin ed om **Aldrig igen** og sine forpligtelser under international lov.

„Folkekrig betyder ikke nødvendigvis den umiddelbare ødelæggelse af en nation... Det er snarere ment at betegne en koordineret plan... rettet mod ødelæggelsen af de væsentlige fundamentale for nationale gruppers liv.”
Raphael Lemkin, Akseherredømme i det besatte Europa (1944)

Israel retfærdiggør sine handlinger i sikkerhedens navn. Men **ingen doktrin retfærdiggør at sulte børn, bombe hospitaler eller ødelægge vandsystemer og tvinge civile til at drikke kloakvand**. Dette er ikke forsvarsgerninger. De er **forbrydelser mod menneskeheden**. ICJs foreløbige foranstaltninger bekræfter en „alvorlig risiko for folkekrig” – en

tærskel etableret i sagen *Bosnien og Hercegovina mod Serbien og Montenegro* i 2007, som forpligter **alle stater** til at **handle øjeblikkeligt**, når sådan en risiko er tydelig.

„Forpligtelsen til at forhindre folkedrab kræver derfor, at stater tager foranstaltninger, så snart de er opmærksomme, eller normalt burde have været opmærksomme, på den alvorlige risiko for, at folkedrabsgerninger vil blive begået.”

Den Internationale Domstols afgørelse i sagen Bosnien og Hercegovina mod Serbien og Montenegro

Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har bekræftet, at mindst 57 børn er døde af underernæring siden marts 2025 – et tal, der sandsynligvis er underdrevet på grund af sammenbruddet af rapporteringssystemer. Hvis det var vestlige børn, der døde, ville global vrede bryde ud. I stedet bliver palæstinensere dehumaniseret, og deres lidelse bliver ignoreret. Verdens manglende evne til at håndhæve ICJs foranstaltninger er en dødsdom for folk i Gaza.

Konklusion: Historiens fordømmende dom

Israels handlinger i Gaza udgør en anden Holodomor – en folkedrab ved sult, en sultplage, der bevidst er pålagt for at ødelægge et folk. Denne systematiske nægtelse af mad, vand og medicinsk hjælp er en åbenlys overtrædelse af international lov. Det opfylder *Actus Reus* for folkedrab: den fysiske udførelse af massedød. Israels åbenlyse trods mod Den Internationale Domstols foreløbige foranstaltninger fra 2024 bekræfter yderligere *Mens Rea* – den kriminelle hensigt om at udlette – under Folkedrabskonventionen.

Løftet om „Aldrig igen” er hult, hvis international lov ikke gælder for Israel. Menneskerettigheder betyder intet, hvis de ikke udvides til palæstinensere.

Vores regeringers passivitet har gjort os til vidner til, hvad der vil blive husket som det største forbrydelse i det 21. århundrede.

Der vil komme en juridisk og moralsk opgør – det er der ingen tvivl om. Det eneste spørgsmål er hvornår. Og om det vil komme i tide til at redde liv, eller kun for at sørge over dem. Resten af dette århundrede vil være hjemløst af denne forsinkelse, af denne fiasko, af spørgsmålet: **Hvorfor lod vi dette ske?**

Tavshed er medvirken. Og historien vil ikke være nådig over for dem, der forblev tavse over for folkedrab.